

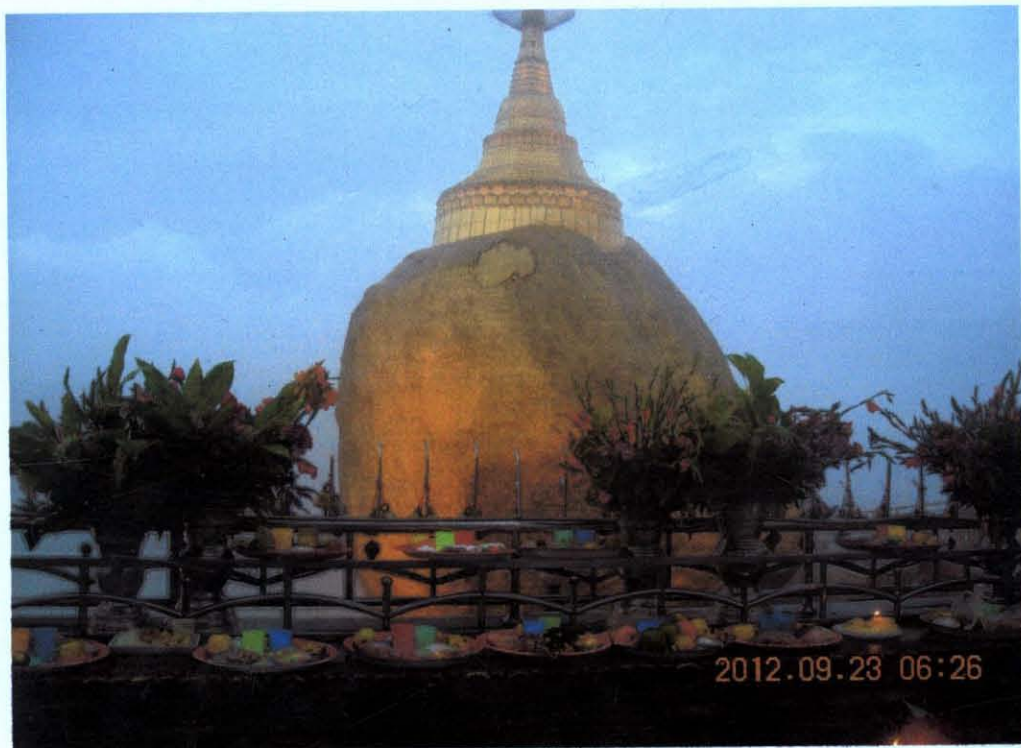
โครงการศึกษาดูงาน

ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

ระหว่างวันศุกร์ที่ 21 กันยายน ถึงวันจันทร์ที่ 24 กันยายน 2555

จัดทำโดย

ลูกจ้างประจำ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

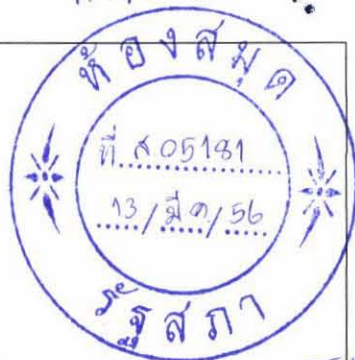

3961192055

#67404

โครงการศึกษาดูงาน

ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

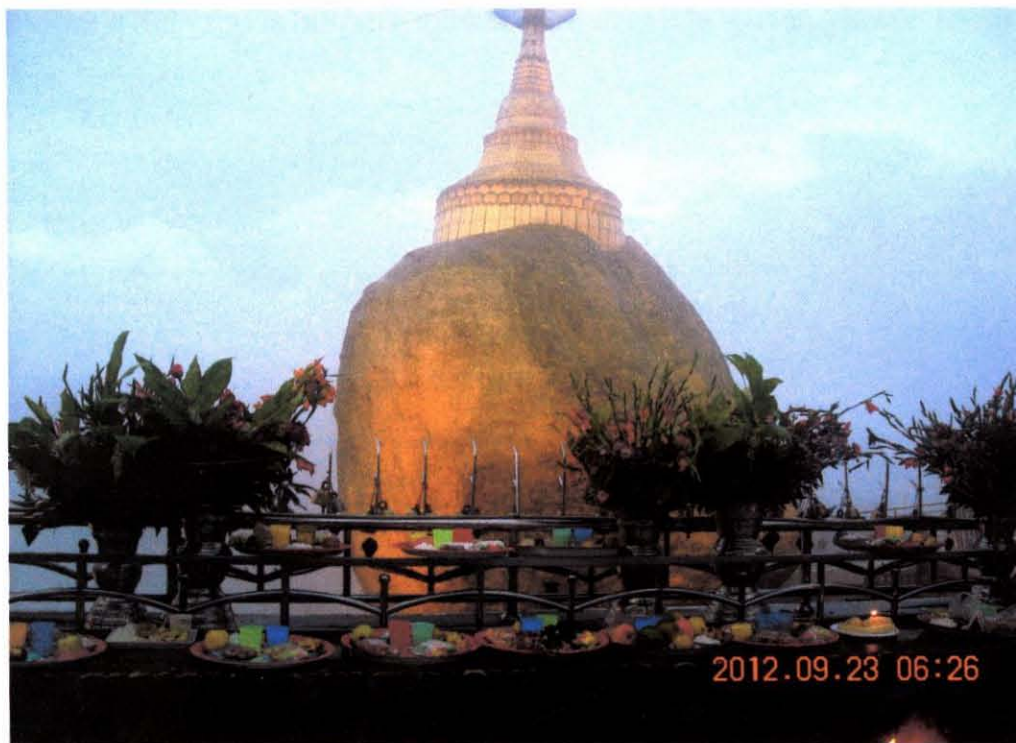

ระหว่างวันศุกร์ที่ 21 กันยายน ถึงวันจันทร์ที่ 24 กันยายน 2555

๕๗
 33
 7-3
 328.32
 2555

จัดทำโดย

ตู่จ้างประจำ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คำนำ

รายงานการศึกษาคุณงานฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อให้ทราบถึงความรู้เกี่ยวกับประเทศ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ซึ่งปัจจุบันสหภาพพม่า เป็นอีกประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยทั้งทางบกและ ทางทะเล ประเทศไทยกับสหภาพพม่ามีการติดต่อสัมพันธ์กันทั้งในภาครัฐบาล และภาคประชาชน

เนื้อหาของรายงานประกอบด้วย ข้อมูลเบื้องต้นของประเทศสหภาพพม่า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มประชาคมอาเซียน เป็นการศึกษาด้านวิถีชีวิตชาวบ้านในรูปแบบต่างๆ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งได้เยี่ยมชมในสถานที่อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ข้อมูลต่างๆที่ได้รับนี้จะเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรได้

สุดท้ายนี้ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการศึกษาคุณงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อย สำหรับทุกท่านที่สนใจ ขอขอบคุณ สำนักพัฒนาบุคลากร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้จัดให้มีการเดินทางไปศึกษาคุณงานในครั้งนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ
คณะผู้จัดทำรายงาน

สารบัญ

ประวัติศาสตร์ของพม่า	1
การเมือง	8
ที่ตั้งและอาณาเขต	10
การแบ่งเขตการปกครอง	11
ลำดับของเมือง	14
เศรษฐกิจ	16
ภาษา	18
การคมนาคมขนส่ง	19
ธงชาติพม่า	20
5 มหาวิทยาลัย	22
อ้างอิง	24
การเดินทางวันที่ 21 กันยายน 2555	25
การเดินทางวันที่ 22 กันยายน 2555	26
การเดินทางวันที่ 23 กันยายน 2555	27
การเดินทางวันที่ 24 กันยายน 2555	28
ผลที่ได้รับจากการศึกษาคุณงาน โดยรวม	29
การนำประสบการณ์ไปปรับใช้	30
ข้อเสนอแนะ	31
ภาคผนวก	

ข้อมูลเบื้องต้นของสหภาพพม่า

ประวัติศาสตร์ของพม่า

ประวัติศาสตร์ของพม่านั้นมีความยาวนานและซับซ้อน มีประชาชนหลายเผ่าพันธุ์เคยอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้ เผ่าพันธุ์เก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏได้แก่มอญ ต่อมาราวพุทธศตวรรษที่ 13 ชาวพม่าได้อพยพลงจากบริเวณพรมแดนระหว่างจีนและทิเบต เข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิรวดี และได้กลายเป็นชนเผ่าส่วนใหญ่ที่ปกครองประเทศในเวลาต่อมา ความซับซ้อนของประวัติศาสตร์พม่ามิได้เกิดขึ้นจากกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนพม่าเท่านั้น แต่เกิดจากความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านอัน ได้แก่ จีน อินเดีย บังกลาเทศ ลาว และไทย

มอญ

ชาวมอญ ชนเผ่าแรกที่สามารถสร้างอารยธรรมขึ้นเป็นเอกลักษณ์ของตนได้

มนุษย์ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในดินแดนของประเทศพม่าเมื่อราว 11,000 ปีมาแล้ว แต่ชนเผ่าแรกที่สามารถสร้างอารยธรรมขึ้นเป็นเอกลักษณ์ของตนได้ก็คือชาวมอญ ชาวมอญได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้เมื่อราว 2,400 ปีก่อนพุทธกาล และได้สถาปนาอาณาจักรสุวรรณภูมิ อันเป็นอาณาจักรแห่งแรกขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 2 ณ บริเวณใกล้เมืองท่าตอน (Thaton) ชาวมอญได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธผ่านทางอินเดียในราวพุทธศตวรรษที่ 2 ซึ่งเชื่อว่ามาจากการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในรัชสมัยของพระเจ้าอโศกมหาราช บันทึกของชาวมอญส่วนใหญ่ถูกทำลายในระหว่างสงคราม วัฒนธรรมของชาวมอญเกิดขึ้นจากการ

ผสมเอาวัฒนธรรมจากอินเดียเข้ากับวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองจนกลายเป็นวัฒนธรรมลักษณะลูกผสม ในราวพุทธศตวรรษที่ 14 ชาวมอญได้เข้าครอบครองและมีอิทธิพลในดินแดนตอนใต้ของเมียนมาร์

พยู

ชาวพยูหรือพยูเข้ามาอาศัยอยู่ในดินแดนประเทศเมียนมาร์ตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 4 และได้สถาปนานครรัฐขึ้นหลายแห่ง เช่นที่ พินนาคา (Binnaka) มองกะโม้ (Mongamo) อาณาจักรศรีเกษตร (Sri Ksetra) เปียทะโนมโย (Peikthanomyo) และ หะลินยี (Halinyi) ในช่วงเวลาดังกล่าว ดินแดนเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางการค้าระหว่างจีนและอินเดีย จากเอกสารของจีนพบว่า มีเมืองอยู่ภายใต้อำนาจปกครองของชาวพยู 18 เมือง และชาวพยูเป็นชนเผ่าที่รักสงบ ไม่ปรากฏว่ามีสงครามเกิดขึ้นระหว่างชนเผ่าพยู ข้อขัดแย้งมักยุติด้วยการคัดเลือกตัวแทนให้เข้าประลองความสามารถกัน ชาวพยูสวมใส่เครื่องแต่งกายที่ทำจากฝ้าย อาชญากรรมักถูกลงโทษด้วยการ โบขหรือจำขัง เว้นแต่ได้กระทำความผิดอันร้ายแรงจึงต้องโทษประหารชีวิต ชาวพยูนับถือพระพุทธศาสนา นิกายเถรวาท เด็ก ๆ ได้รับการศึกษาที่วัดตั้งแต่อายุ 7 ขวบจนถึง 20 ปี

นครรัฐของชาวพยูไม่เคยรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่นครรัฐขนาดใหญ่ก็มีอิทธิพลเหนือนครรัฐขนาดเล็กซึ่งแสดงออกโดยการส่ง เครื่องบรรณาการ ให้ นครรัฐที่มีอิทธิพลมากที่สุดได้แก่ศรีเกษตร ซึ่งมีหลักฐานเชื่อได้ว่าเป็นเมืองโบราณที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศเมียนมาร์ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าอาณาจักรศรีเกษตรถูกสถาปนาขึ้นเมื่อใด แต่มีการกล่าวถึงในพงศาวดารว่ามีการเปลี่ยน ราชวงศ์ เกิดขึ้นในปี พุทธศักราช 637 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรศรีเกษตรต้องได้รับการสถาปนาขึ้นก่อนหน้านั้น มีความชัดเจนว่า อาณาจักรศรีเกษตรถูกละทิ้งไปในปีพุทธศักราช 1199 เพื่ออพยพย้ายขึ้นไปสถาปนาเมืองหลวงใหม่ทางตอนเหนือ แต่ยังไม่ทราบอย่างแน่ชัดว่าเมืองดังกล่าวคือเมืองใด นักประวัติศาสตร์บางท่านเชื่อว่าเมืองดังกล่าวคือเมืองหะลินยี อย่างไรก็ตามเมืองดังกล่าวถูกรุกรานจาก อาณาจักรน่านเจ้า ในราวพุทธศตวรรษที่ 15 จากนั้นก็ไม่ปรากฏหลักฐานกล่าวถึงชาวพยูอีก

อาณาจักรพุกาม

แผนที่ทวีปเอเชียใน พ.ศ. 1743 แสดงถึงขอบเขตอาณาจักรต่าง ๆ (พุกามอยู่ใกล้กับเลขที่ 34 ทางขวา)

ชาวพม่าเป็นชนเผ่าจากทางตอนเหนือที่ค่อย ๆ อพยพแทรกซึมเข้ามาตั้งสมอทธิพลในดินแดนประเทศพม่าทีละน้อย กระทั่งปีพุทธศักราช 1392 จึงมีหลักฐานถึงอาณาจักรอันทรงอำนาจซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่เมือง "พุกาม" (Pagan) โดยได้เข้ามาแทนที่ภาวะสุญญากาศทางอำนาจภายหลังจากการเสื่อมสลายไปของอาณาจักรชวาพยู อาณาจักรของชาวพุกามแต่แรกนั้นมิได้เติบโตขึ้นอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กระทั่งในรัชสมัยของพระเจ้าอโนรธา (พ.ศ. 1587–1620) พระองค์จึงสามารถรวบรวมแผ่นดินพม่าให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสำเร็จ และเมื่อพระองค์ทรงตีเมืองท่าตอนของชวามอญได้ในปีพุทธศักราช 1600 อาณาจักรพุกามก็กลายเป็นอาณาจักรที่เข้มแข็งที่สุดในดินแดนพม่า อาณาจักรพุกามมีความเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าจันสิตา (พ.ศ. 1624–1655) และพระเจ้าอลองสิธู (พ.ศ. 1655–1710) ทำให้ในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 17 ดินแดนในคาบสมุทรสุวรรณภูมิเกือบทั้งหมดถูกรอบครองโดยอาณาจักรเพียงสองแห่ง คือเขมรและพุกาม

อำนาจของอาณาจักรพุกามค่อย ๆ เสื่อมลง ด้วยเหตุผลหลักสองประการ ส่วนหนึ่งจากการถูกเข้าครอบงำโดยของคณะสงฆ์ผู้มีอำนาจ และอีกส่วนหนึ่งจากการรุกรานของจักรวรรดิมองโกลที่เข้ามาทางตอนเหนือ พระเจ้านรสีหบดี (ครองราชย์ พ.ศ. 1779–1830) ได้ทรงนำทัพสู้รบนานเพื่อยับยั้งการขยายอำนาจของมองโกล แต่เมื่อพระองค์แพ้สงครามที่งาสองกยัน (Ngasaunggyan) ในปีพุทธศักราช 1820 ทัพของอาณาจักรพุกามก็ระส่ำระสายเกือบทั้งหมด พระเจ้านรสีหบดีถูกพระราชโอรสปลงพระชนม์ในปีพุทธศักราช 1830 กลายเป็นตัวเร่งที่ทำให้อาณาจักรมองโกลตัดสินใจรุกรานอาณาจักรพุกามในปีเดียวกันนั้น ภายหลังจากสงครามครั้งนี้ อาณาจักรมองโกลก็สามารถเข้าครอบครองดินแดนของอาณาจักรพุกามได้ทั้งหมด ราชวงศ์พุกามสิ้นสุดลงเมื่อมองโกลได้แต่งตั้งรัฐบาลหุ่นขึ้นบริหารดินแดนพม่าในปีพุทธศักราช 1832

อังวะและหงสาวดี

หลังจากการล่มสลายของอาณาจักรพุกาม พม่าได้แตกแยกออกจากกันอีกครั้ง ราชวงศ์อังวะซึ่งได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอาณาจักรพุกามได้ถูกสถาปนาขึ้นที่เมืองอังวะในปีพุทธศักราช 1907 ศิลปะและวรรณกรรมของพุกามได้ถูกฟื้นฟูจนยุคนี้กลายเป็นยุคทองแห่งวรรณกรรมของพม่า แต่เนื่องด้วยอาณาเขตที่ยากต่อป้องกันการรุกรานจากศัตรู เมืองอังวะจึงถูกชาวไทใหญ่เข้าครอบครองได้ในปีพุทธศักราช 2070

สำหรับดินแดนทางใต้ ชาวมอญได้สถาปนาอาณาจักรของพวกเขาขึ้นมาใหม่อีกครั้งที่หงสาวดี โดยกษัตริย์ธรรมเจดีย์ (ครองราชย์ พ.ศ. 2035 – 2070) เป็นจุดเริ่มต้นยุคทองของมอญ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนานิกายเถรวาทและศูนย์กลางทางการค้าขนาดใหญ่ในเวลาต่อมา

อาณาจักรตองอู

พระเจ้าบุเรงนอง "ผู้ชนะสิบทิศ"

หลังจากถูกรุกรานจากไทใหญ่ ชาวอังวะได้อพยพลงมาสถาปนาอาณาจักรแห่งใหม่โดยมีศูนย์กลางที่เมืองตองอูในปีพุทธศักราช 2074 ภายใต้การนำของพระเจ้าตะเบงชเวตี้ (ครองราชย์ พ.ศ. 2074–2093) ซึ่งสามารถรวบรวมพม่าเกือบทั้งหมดให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อีกครั้ง

ในช่วงระยะเวลานี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่เกิดขึ้นในภูมิภาค ชาวไทใหญ่มีกำลังเข้มแข็งเป็นอย่างมากทางตอนเหนือ การเมืองภายในอาณาจักรอยุธยาเกิดความไม่มั่นคง ในขณะที่โปรตุเกสได้เริ่มมีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสามารถเข้าครอบครองมะละกาได้ เกี่ยวกับการเข้ามาของบรรดาพ่อค้าชาวยุโรป พม่ากลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง การที่พระเจ้าตะเบงชเวตี้ได้ย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่เมืองหงสาวดี เหตุผลส่วนหนึ่งก็เนื่องด้วยทำเลทางการค้า พระเจ้าบุเรงนอง (ครองราชย์ พ.ศ. 2094–2124) ซึ่งเป็นพระเทวี (พี่เขย) ของพระเจ้าตะเบงชเวตี้ ได้ขึ้นครองราชย์สืบต่อจากพระเจ้าตะเบงชเวตี้ และสามารถเข้าครอบครองอาณาจักรต่าง ๆ ราชรอบได้ อาทิ มณีปุระ (พ.ศ. 2103) อยุธยา (พ.ศ. 2112) ราชการสงครามของพระองค์ทำให้พม่ามีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลที่สุด อย่างไรก็ตาม ทั้งมณีปุระและอยุธยา ต่างก็สามารถประกาศตนเป็นอิสระได้ภายในเวลาต่อมาไม่นาน

เมื่อต้องเผชิญกับการก่อกบฏจากเมืองขึ้นหลายแห่ง ประกอบกับการรุกรานของโปรตุเกส กษัตริย์แห่งราชวงศ์ต้องอยู่จำเป็นต้องถอนตัวจากการครอบครองดินแดนทางตอนใต้ โดยย้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่เมืองอังวะ พระเจ้าอะนอเกเพตลุน (Anaukpetlun) พระนัดดาของพระเจ้าบุเรงนอง สามารถรวบรวมแผ่นดินพม่าให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกครั้งในพุทธศักราช 2156 พระองค์ตัดสินใจที่จะใช้กำลังเข้าต่อต้านการรุกรานของโปรตุเกส พระเจ้าทาหลุน (Thalun) ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ ได้ฟื้นฟูหลักธรรมศาสตร์ของอาณาจักรพุกามเก่า แต่พระองค์ทรงใช้เวลากับเรื่องศาสนามากเกินไป จนละเลยที่จะใส่ใจต่ออาณาเขตทางตอนใต้ ที่ยที่สุดหงสาวดี ที่ได้รับการสนับสนุนจากฝรั่งเศสซึ่งตั้งมั่นอยู่ในอินเดีย ก็ได้ทำการประกาศเอกราชจากอังวะ จากนั้นอาณาจักรของชาวพม่าก็ค่อย ๆ อ่อนแอลงและล่มสลายไปในปีพุทธศักราช 2295 จากการรุกรานของชาวมอญ

ราชวงศ์อลองพญา

ราชวงศ์อลองพญาได้รับการสถาปนาขึ้นและสร้างความเข้มแข็งจนถึงขีดสุดได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว พระเจ้าอลองพญาซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับความนิยมาจากชาวพม่า ได้ขับไล่ชาวมอญที่เข้ามาครอบครองดินแดนของชาวพม่าได้ในปี พ.ศ. 2296 จากนั้นก็สามารถเข้ายึดครองอาณาจักรมอญได้อีกครั้งในปี พ.ศ. 2302 ทั้งยังสามารถกลับเข้ายึดครองกรุงมณีปุระได้ในช่วงเวลาเดียวกัน พระองค์สถาปนาให้เมืองย่างกุ้งเป็นเมืองหลวงในปี พ.ศ. 2303 หลังจากเข้ายึดครองตะนาวศรี (Tenasserim) พระองค์ได้ยatraทัพเข้ารุกรานอยุธยา แต่ต้องประสบความล้มเหลวเมื่อพระองค์สวรรคตระหว่างการสู้รบ พระเจ้าเซงพะยูเซง (Hsinbyushin, ครองราชย์ พ.ศ. 2306 – 2319) พระราชโอรส ได้โปรดให้ส่งทัพเข้ารุกรานอาณาจักรอยุธยาอีกครั้งในปี พ.ศ. 2309 ซึ่งประสบความสำเร็จในปีถัดมา ในรัชสมัยนี้ แม้จีนจะพยายามขยายอำนาจเข้าสู่ดินแดนพม่า แต่พระองค์ก็สามารถยับยั้งการรุกรานของจีนได้ทั้งสิ้นครั้ง (ในช่วงปี พ.ศ. 2309–2312) ทำให้

ความพยายามในการขยายพรมแดนของจีนทางด้านนี้ต้องยุติลง ในรัชสมัยของพระเจ้าโบคอปญา (Bodawpaya, ครองราชย์ พ.ศ. 2324–2362) พระโอรสอีกพระองค์หนึ่งของพระเจ้าอลองพญา พม่าต้องสูญเสียอำนาจที่มีเหนืออยุธยาไป แต่ก็สามารถผนวกดินแดนยะไข่ (Arakan) และตะนาวศรี (Tenasserim) เข้ามาไว้ได้ในปี พ.ศ. 2327 และ 2336 ตามลำดับ ในช่วงเดือนมกราคมของปี พ.ศ. 2366 ซึ่งอยู่ในรัชสมัยของพระเจ้าบาคยีคอว์ (Bagyidaw, ครองราชย์ พ.ศ. 2362–2380) ขุนนางชื่อมหาพันธุละ (Maha Bandula) นำทัพเข้ารุกรานแคว้นอัสสัมได้สำเร็จ ทำให้พม่าต้องเผชิญหน้าโดยตรงกับอังกฤษที่ครอบครองอินเดียอยู่ในขณะนั้น

สงครามกับอังกฤษและการล่มสลายของราชอาณาจักรพม่า

พระเจ้าธีบอ และพระนางศุภยาลัต

ภาพเจดีย์ชเวดากอง วาดโดยช่างภาพชาวอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2368

สืบเนื่องจากการพยายามขยายอำนาจของอังกฤษ กองทัพอังกฤษได้เข้าทำสงครามกับพม่าในปี พ.ศ. 2367 สงครามระหว่างพม่าและอังกฤษครั้งที่หนึ่ง (พ.ศ. 2367–2369) ยุติลงโดยอังกฤษเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ ฝ่ายพม่าจำต้องทำสนธิสัญญายันดาโบ (Yandaboo) กับอังกฤษ ทำให้พม่าต้องสูญเสียดินแดนอันสัมฤทธิ์ผล ประชวร และตะนาวศรีไป ซึ่งอังกฤษเริ่มก็ตั้งตักดวงทรัพยากรต่าง ๆ ของพม่านับแต่นั้น เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับวัดอุคิบที่จะป้อนสู่สิงคโปร์ สร้างความแค้นเคืองให้กับทางพม่าเป็นอย่างมาก กษัตริย์องค์ต่อมาจึงทรงยกเลิกสนธิสัญญายันดาโบ และทำการโจมตีผลประโยชน์ของฝ่ายอังกฤษ ทั้งต่อบุคคลและเรือ เป็นต้นเหตุให้เกิดสงครามระหว่างพม่าและอังกฤษครั้งที่สอง ซึ่งก็จบลงโดยชัยชนะเป็นของอังกฤษอีกครั้ง หลังสิ้นสุดสงครามครั้งนี้ อังกฤษได้ผนวกหงสาวดีและพื้นที่ใกล้เคียงเข้าไว้กับตน โดยได้เรียกดินแดนดังกล่าวเสียใหม่่ว่าพม่าตอนใต้ สงครามครั้งนี้ก่อให้เกิดการปฏิวัติครั้งใหญ่ในพม่า เริ่มต้นด้วยการเข้ายึดอำนาจโดยพระเจ้ามินดง (Mindon Min, ครองราชย์ พ.ศ. 2396–2421) จากพระเจ้าปะกัน (Pagin Min, ครองราชย์ พ.ศ. 2389–2396) ซึ่งเป็นพระเชษฐาต่างพระชนนี พระเจ้ามินดงพยายามพัฒนาประเทศพม่าเพื่อต่อต้านการรุกรานของอังกฤษ พระองค์ได้สถาปนากรุงมัณฑะเลย์ ซึ่งยากต่อการรุกรานจากภายนอก ขึ้นเป็นเมืองหลวงแห่งใหม่ แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะหยุดยั้งการรุกรานจากอังกฤษได้

รัชสมัยต่อมา พระเจ้าธิบอ (Thibow, ครองราชย์ พ.ศ. 2421–2428) ซึ่งเป็นพระโอรสของพระเจ้ามินดง ทรงมีบารมีไม่พอที่จะควบคุมพระราชอาณาจักรได้ จึงทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นไปทั่วในบริเวณชายแดน ในที่สุดพระองค์ได้ตัดสินใจพระทัยยกเลิกสนธิสัญญากับอังกฤษที่พระเจ้ามินดงได้ทรงกระทำไว้ และได้ประกาศสงครามกับอังกฤษเป็นครั้งที่สามในปีพุทธศักราช 2428 ผลของสงครามครั้งนี้ทำให้อังกฤษสามารถเข้าครอบครองดินแดนประเทศพม่าส่วนที่เหลือเอาไว้ได้

การเมือง

ออง ซาน ซูจี

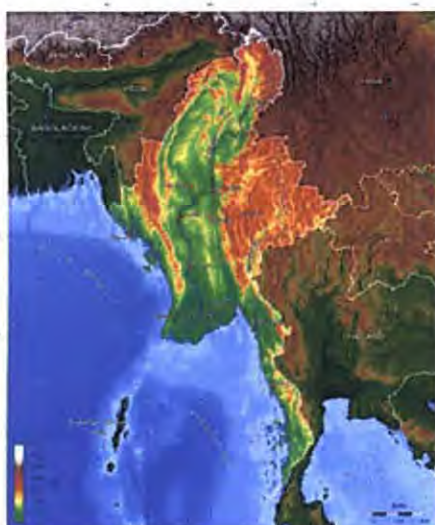
พม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษในปี พ.ศ. 2429 และระยะก่อนการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 เล็กน้อย ญี่ปุ่นได้เข้ามาบีบบทบาทในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยได้ติดต่อกับพวกตะขิ่น ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาหนุ่มที่มีหัวรุนแรง มีออง ซาน นักชาตินิยม และเป็นผู้นำของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยย่างกุ้งเป็นหัวหน้า พวกตะขิ่นเข้าใจว่าญี่ปุ่นจะสนับสนุนการประกาศอิสรภาพของพม่าจากอังกฤษ แต่เมื่อญี่ปุ่นยึดครองพม่าได้แล้ว กลับพยายามหน่วงเหนี่ยวมิให้พม่าประกาศเอกราช และได้ส่งอองซานและพวกตะขิ่นประมาณ 30 คน เดินทางไปญี่ปุ่นเพื่อรับคำแนะนำในการดำเนินการเพื่อเรียกร้องอิสรภาพจากอังกฤษ

เมื่อคณะของอองซานได้เดินทางกลับพม่าใน พ.ศ. 2485 อองซานได้ก่อตั้ง องค์การสันนิบาตเสรีภาพแห่งประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ (Anti-Fascist Peoples Freedom League : AFPFL) เพื่อต่อต้านญี่ปุ่นอย่างลับ ๆ องค์การนี้ภายหลังได้กลายเป็นพรรคการเมือง ชื่อ พรรค AFPFL เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว อองซานและพรรค AFPFL ได้เจรจากับอังกฤษ โดยอังกฤษยืนยันที่จะให้พม่ามีอิสรภาพปกครองตนเองภายใต้เครือจักรภพ และมีข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำพม่าช่วยให้คำปรึกษา แต่อองซานมีอุดมการณ์ที่ต้องการเอกราชอย่างสมบูรณ์ อังกฤษได้พยายามสนับสนุนพรรคการเมืองอื่น ๆ ขึ้นแข่งอำนาจกับพรรค AFPFL ของอองซานแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ จึงยินยอมให้พรรค AFPFL ขึ้นบริหารประเทศโดยมีอองซานเป็นหัวหน้า อองซานมีนโยบายสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และต้องการเจรจากับรัฐบาลอังกฤษโดยสันติวิธี จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกับฝ่ายนิยมคอมมิวนิสต์ในพรรค AFPFL อองซานและคณะรัฐมนตรีอีก 6 คน จึงถูกลอบสังหาร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2490 ขณะที่เดินออกจากที่ประชุมสภา ต่อมาตะขิ่นนุหรืออู๋ได้

ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีแทนและมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2490 โดยอังกฤษได้มอบเอกราชให้แก่พม่าแต่ยังรักษาสิทธิทางการทหารไว้ 4 มกราคม พ.ศ. 2491 อังกฤษจึงได้มอบเอกราชให้แก่พม่าอย่างสมบูรณ์

ภายหลังจากพม่าได้รับเอกราชแล้วการเมืองภายในประเทศก็มีการสับสนอยู่ตลอดเวลา นายกรัฐมนตรี คือ นายอูอูถูกบีบให้ลาออก เมื่อพ.ศ. 2501 ผู้นำพม่าคนต่อมาคือนายพลเน วิน ซึ่งได้ทำการปราบจลาจลและพวกนิยมซ้ายจัดอย่างเด็ดขาด เขาได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วประเทศใน พ.ศ. 2503 ทำให้นายอูอูได้กลับมาเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลใหม่ เพราะได้รับเสียงข้างมากในสภา

ภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศพม่า

ทุ่งนาในรัฐฉาน

การแบ่งเขตการปกครอง

เขตการปกครองทั้ง 14 แห่งของพม่าและเมืองหลวง

ประเทศพม่าแบ่งเป็น 7 เขต (divisions) และ 7 รัฐ (states) ได้แก่

เขต ၁၀			
ชื่อ	เมืองเอก	พื้นที่ (km ²)	ประชากร
1. <u>เขตตะนาวศรี</u> (Tanintharyi)	<u>ทวาย</u>	43,328	1,327,400
2. <u>เขตพะโล</u> (Bago)	<u>พะโล</u>	39,404	5,014,000
3. <u>เขตมันตะเลย์</u> (Mandalay)	<u>มันตะเลย์</u>	37,023	6,442,000
4. <u>เขตมาเกว</u> (Magway)	<u>มาเกว</u>	44,819	4,464,000
5. <u>เขตย่างกุ้ง</u> (Yangon)	<u>ย่างกุ้ง</u>	10,170	5,420,000 (2542)
6. <u>เขตสะกาย</u> (Sagaing)	<u>สะกาย</u>	93,527	5,300,000 (2539)
7. <u>เขตอิระวดี</u> (Ayeyarwady)	<u>พะสิม</u>	35,138	6,663,000

รัฐပြည်နယ်			
ชื่อ	เมืองเอก	พื้นที่ (km ²)	ประชากร
1. รัฐกะฉิ่น (Kachin)	<u>มิตจีนา</u>	89,041	1,200,000
2. รัฐกะยา (Kayah)	<u>หลอยก่อ</u>	11,670	259,000
3. รัฐกะเหรี่ยง (Kayin)	<u>ปะอาน</u>	30,383	1,431,377
4. รัฐฉาน หรือรัฐไทใหญ่ (Shan)	<u>ตองยี</u>	155,800	4,702,000 (2542)
5. รัฐชิน (Chin)	<u>สะกา</u>	36,018	538,000 (2548)
6. รัฐมอญ (Mon)	<u>มะละແမံ</u>	12,155	2,466,000
7. รัฐยะไข่ (Rakhine)	<u>ซิตตเว</u>	36,780	2,698,000

ลำดับของเมืองเรียงตามจำนวนประชากร

ใจกลางมณฑลทะเลย์

เมืองโนพมา				
อันดับ	เมือง	สถิติ		ที่ตั้ง
		ปี พ.ศ. 2526	ปี พ.ศ. 2549	
1.	<u>ย่างกุ้ง</u>	2.513.023	4.572.948	<u>ย่างกุ้ง</u>
2.	<u>มณฑลทะเลย์ (เมือง)</u>	532.949	1.237.028	<u>มณฑลทะเลย์</u>
3.	<u>มะละแหม่ง</u>	219.961	451.011	<u>มอญ</u>
4.	<u>พะโค</u>	150.528	248.899	<u>พะโค</u>
5.	<u>พะสิม</u>	144.096	241.624	<u>อิรวดี</u>

6. <u>โมนอยวา</u>	106.843	185.783 <u>สะเกาย</u>
7. <u>เมกติลา</u>	96.492	181.744 <u>มัตตะทะเลย์</u>
8. <u>ซัตตเว</u>	107.621	181.172 <u>ยะไข่</u>
9. <u>มะริค</u>	88.600	177.961 <u>ตะนาวศรี</u>
10. <u>ตองยี</u>	108.231	162.396 <u>ฉาน</u>
11. <u>มินยัน</u>	77.060	145.150 <u>มัตตะทะเลย์</u>
12. <u>ทวาย</u>	69.882	140.475 <u>ตะนาวศรี</u>

เมืองสำคัญพิเศษ

- กรุงเนปีดอ
- เมืองสิริเยม

เศรษฐกิจ

นครย่างกุ้ง

เกษตรกรรม เป็นอาชีพหลัก เขตเกษตรกรรมคือบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอิรวดี แม่น้ำสะโตง แม่น้ำทวาย-มะริด ปลูกข้าวเจ้า ปอกระเจา อ้อย และพืชเมืองร้อนอื่น ๆ ส่วนเขตฉาน อยู่ติดแม่น้ำโขง ปลูกพืชฝักจำนวนมาก ทำเหมืองแร่ ภาคกลางตอนบนมีน้ำมันปิโตรเลียม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชุกแร่ หิน สังกะสี และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ทำเหมืองดีบุกทางตอนใต้เมืองมะริดมีเพชรและหยกจำนวนมาก การทำป่าไม้ มีการทำป่าไม้สักทางภาคเหนือ ส่งออกขายและล่องมาตามแม่น้ำอิรวดีเข้าสู่ย่างกุ้ง อุตสาหกรรม กำลังพัฒนา อยู่บริเวณตอนล่าง เช่น ย่างกุ้ง และ มะริด และทวาย เป็นอุตสาหกรรมต่อเรือเดินสมุทรที่ใหญ่ของพม่า เป็นประเทศกำลังพัฒนาขั้นต่ำ

ประชากร

กะเหรี่ยงคอยาว

จำนวนประชากรประมาณ 50.51 ล้านคน ความหนาแน่นโดยเฉลี่ย 61 คน/ตารางกิโลเมตร พม่ามีประชากรหลายเชื้อชาติ จึงเกิดเป็นปัญหาชนกลุ่มน้อย มีชาติพันธุ์พม่า 63% ไทยใหญ่ 16% มอญ 5% ปะไข่ 5% กะเหรี่ยง 3.5% คะฉิ่น 3% ไทย 3% จีน 1%

วัฒนธรรม

ยามาซัตตอ หรือ รามายณะอย่างพม่า ซึ่งได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากรามเกียรติ์ของไทย

วัฒนธรรมของพม่าได้รับอิทธิพลทั้งจากจีน อินเดีย และไทยมาช้านาน ดังสะท้อนให้เห็นในด้าน ภาษา ดนตรี และ อาหาร สำหรับศิลปะของพม่านั้นได้รับอิทธิพลจากวรรณคดีและพระพุทธรูปศาสนานิกายเถรวาทมาตั้งแต่ครั้งโบราณ ในปัจจุบันนี้วัฒนธรรมพม่ายังได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากขึ้น ซึ่งเห็นได้ชัดจากเขตชนบทของประเทศ ด้านการแต่งกาย ชาวพม่าทั้งหญิงและชายนิยมนุ่ง โสร่ง เรียกว่า ลองยี ส่วนการแต่งกายแบบโบราณเรียกว่า ลุนตยาอซิก

ภาษา

นอกจากภาษาพม่า ซึ่งเป็นภาษาทางการแล้ว พม่ามีภาษาหลักที่ใช้งานในประเทศถึงอีก 18 ภาษา

โดยแบ่งตามตระกูลภาษาได้ดังนี้

- **ตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก** ได้แก่ ภาษามอญ ภาษาปะหล่อง ภาษาปลั่ง (ปะลั่ง) ภาษาปะรวก (สำเนียงมาตรฐานของภาษาว้า) และภาษาว้า
- **ตระกูลภาษาจีน-ทิเบต** ได้แก่ ภาษาพม่า (ภาษาทางการ) ภาษากะเหรี่ยง ภาษาอารากัน (ยะไข่) ภาษาจิงผ่อ (กะฉิ่น) และ ภาษาอาข่า
- **ตระกูลภาษาไทย-กะได** ได้แก่ ภาษาไทยใหญ่ (ฉาน) ภาษาไทลื้อ ภาษาไทจีน ภาษาไทคำตี้ มีผู้พูดหนาแน่นในรัฐฉาน และรัฐกะฉิ่น ส่วนภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาไทยกลาง และภาษาไทยถิ่นอีสาน มีผู้พูดในเขตตะนาวศรี
- **ตระกูลภาษาม้ง-เมี่ยน** ได้แก่ ภาษาม้งและภาษาเข่า (เมี่ยน)
- **ตระกูลภาษาออสโตรนีเซียน** ได้แก่ ภาษามอแกนและภาษามาเลย์ ในเขตตะนาวศรี

ศาสนา

พม่าบัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติใน พ.ศ. 2517 เพราะมีผู้นับถือศาสนาพุทธ 92.3% ศาสนาคริสต์ 2% ศาสนาอิสลาม 4% ศาสนาฮินดู 1.7%

การคมนาคมขนส่ง

สถานีรถไฟย่างกุ้ง

การขนส่งทางบก ได้แก่ ทางถนนและทางรถไฟ ทางถนน ถนนในพม่าส่วนใหญ่ขนานไปกับภูเขาและแม่น้ำ ทอดไปตามความยาวของประเทศ เช่นเดียวกับทางรถไฟ ถนนสายต่าง ๆ ที่สำคัญมีดังนี้ ถนนสายพม่า เป็นถนนสายสำคัญที่เชื่อมต่อระหว่างย่างกุ้งกับเมืองคุนหมิง ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของจีน มีความยาวในเขตพม่าถึงเมืองหฺมูเจ้ ประมาณ 1,160 กิโลเมตร และมีความยาวในเขตจีนจากหฺมูเจ้ถึงคุนหมิง ประมาณ 90 กิโลเมตร ถนนสายนี้ผ่านเมืองต่าง ๆ คือ พะโค-ตองอู-ปินมานา-เมกคิลา-มัดทะเลย์-เมเบียงกอดเด็ก-สีป้อ-ล่าเสี้ยว-แสนหวี-หฺมูเจ้ รวมความยาวทั้งสิ้นประมาณ 2,140 กิโลเมตร ใช้การทุกฤดูกาล ทางรถไฟ ทางรถไฟของพม่าได้เปิดดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2481

การขนส่งทางน้ำ การคมนาคมขนส่งทางน้ำภายในประเทศ นับว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศพม่าเป็นอย่างมาก และยังเป็นเส้นทางคมนาคมหลักมาตั้งแต่อดีต เนื่องจากพื้นที่บริเวณปากแม่น้ำอิระวดีมีทางน้ำอยู่มากมาย และเป็นเขตที่มีประชาชนพลเมืองอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด ประกอบกับเส้นทางถนนและทางรถไฟยังมีจำกัด

ธงชาติพม่า

พม่า

การใช้	ธงชาติ และ ธงเรือพลเรือน และ ธงเรือรัฐบาล မြန်မာ
สัดส่วนธง	4:7
ประกาศใช้	21 ตุลาคม พ.ศ. 2553
ลักษณะ	ธงแถบแนวนอนสามสี ความกว้างเท่ากัน เรียงจาก บนลงล่างได้แก่ สีเหลือง สี เขียว และสีแดง เรียง ตามลำดับจากบนลงล่าง กลางธงมีรูปดาว 5 แฉก สี ขาวขนาดใหญ่

การใช้	ธงนาวี
สัดส่วน ธง	5:9
ลักษณะ	ธงพื้นสีขาว มุมบนคันธง มีดาวสีขาว 5 แฉก อยู่ใน สี่เหลี่ยมผืนผ้าสีแดง. ที่ ฝั่งปลายธงมีรูปสมอเรือ สีน้ำเงิน

พิธีเชิญธงชาติใหม่ของสาธารณรัฐสหภาพพม่าขึ้นสู่ยอดเสา ที่หน้าอาคารศาลาว่าการนครย่างกุ้ง ประเทศพม่า, 21 ตุลาคม พ.ศ. 2553 (ภาพข่าวจากสำนักข่าวอิระวดี)

ธงชาติสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า มีลักษณะเป็นธงสามสีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภายในแบ่งตามแนวนอน ความกว้างเท่ากัน พื้นสีเหลือง สีเขียว และสีแดง เรียงตามลำดับจากบนลงล่าง กลางธงมีรูปดาวห้าแฉกสีขาวขนาดใหญ่ ธงนี้ได้เริ่มชักขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ในเวลา 15.00 น. ที่กรุงเนปีดอ และในเวลา 15.33 น. ที่อาคารศาลาว่าการนครย่างกุ้ง (อ้างอิงตามเวลาที่ท้องถิ่น) อันเป็นเวลา 17 วันก่อนหน้าการเลือกตั้งทั่วไปของพม่า ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ 7 พฤศจิกายน ปีเดียวกัน ความหมายของสัญลักษณ์ในธงชาติประกอบด้วย สีเขียวหมายถึงสันติภาพ ความสงบ และความอุดมสมบูรณ์ของพม่า สีเหลืองหมายถึงความสามัคคี สีแดงหมายถึงความกล้าหาญ ความเข้มแข็ง เด็ดขาด ดาวสีขาวหมายถึงสหภาพอันมั่นคงเป็นเอกภาพ

5 มหาบูชาสถาน : สิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของประเทศพม่า

• ชาวพม่าได้ชื่อว่า เป็นชนชาติที่ยังยึดมั่นคำสอนในพระพุทธศาสนาอย่างเหนียวแน่นที่สุดชาติหนึ่งในโลก มีการสร้างเจดีย์ พระธาตุ ศาสนสถาน ทั่วทั้งประเทศ ดังนั้นจึงมีปูชนียสถานอันเป็นที่สักการบูชาของชาวพม่า และชาวมอญอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ที่นับถือเป็นมหาบูชาสถานสำคัญสูงสุดมีเพียง 5 แห่ง ที่เป็นความใฝ่ฝันของชาวพุทธพม่าว่าครั้งหนึ่งในชีวิตควรได้เดินทางไป สักการบูชาให้ครบทั้ง 5 แห่ง จึงจะนอนตายตาหลับ หรือ ได้ขึ้นสวรรค์ มหาบูชาสถานทั้ง 5 แห่งนี้ได้แก่

1.มหาเจดีย์ชเวดากอง กรุงย่างกุ้ง

• มหาเจดีย์ชเวดากอง กรุงย่างกุ้ง เป็นมหาเจดีย์ที่บรรจุพระเกศาธาตุ รวม 8 เส้น ของพระพุทธเจ้า มีประวัติตำนานเก่าแก่กว่า 2,000 ปี ตั้งแต่ครั้งที่ย่างกุ้งยังเป็นดินแดนของมอญมีชื่อเดิมว่า “ดากอง” หรือ “ตะเกิง” ก่อนจะถูกพม่ายึดครองไป แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “ย่างกุ้ง” “ชเวดากอง” แปลว่า “เจดีย์ทองแห่งเมืองดากอง” มหาเจดีย์แห่งนี้มีการบูรณปฏิสังขรณ์มาด้วยกันหลายครั้ง โดยเฉพาะมีโบราณราชประเพณีที่กษัตริย์ของมอญและพม่าที่จะขึ้นครองราชย์บัลลังก์ จะต้องถวายทองคำหนักเท่ากับน้ำหนักของพระองค์เอง เพื่อนำมาหล่อหุ้มองค์พระเจดีย์ ซึ่งถือกันว่าเป็นศูนย์กลางแห่งจิตวิญญาณของชาวพุทธ แห่งลุ่มน้ำอิระวดีที่สำคัญที่สุดมาจนถึงปัจจุบัน

2.มหาเจดีย์ชเวชิกอง เมืองพุกาม

• มหาเจดีย์ชเวชิกอง เมืองพุกาม เป็นมหาเจดีย์ที่บรรจุพระทันตธาตุของพระพุทธเจ้า สร้างโดยพระเจ้าอโรรธามหาราชพระองค์แรก ผู้รวบรวมชนชาติพม่าเป็นปึกแผ่นได้เป็นครั้งแรกในอาณาจักรพุกามเมื่อ 900 ปีเศษมาแล้ว ภายหลังทรงยกทัพไปตีมอญที่อาณาจักรสุธรรมวดี ได้แล้วทรงกวาดต้อนชาวมอญ ตลอดจนช่างฝีมือ นักปราชญ์ และ ราชบัณฑิตมาที่เมืองพุกาม ทำให้พม่าได้รับอิทธิพลศิลปวัฒนธรรมจากมอญมาโดยไม่รู้ตัว ดังเช่น รูปร่างของเจดีย์ชเวชิกอง ก็มีรูปทรงระฆังคว่ำแบบมอญ ก่อนที่จะมีพุทธศิลป์ สกulptช่างพุกามเกิดขึ้น “ชเวชิกอง” แปลว่า “เจดีย์ที่ตั้งอยู่บนพื้นทราย”

3.เจดีย์ชเวมอดอร์ เมืองหงสาวดี

• เจดีย์ชเวมอดอร์ เมืองหงสาวดี หรือที่เราเรียกกันว่า พระธาตุมุเตา เป็นมหาเจดีย์ที่บรรจุพระเกศาธาตุรวม 2 เส้น มีอายุเก่าแก่กว่า 2,000 ปี เป็นที่เคารพสักการะของทั้งกษัตริย์ มอญ พม่า และไทย เช่น พระเจ้าราชาธิราชของมอญ พระเจ้าบุเรงนองของพม่า และสมเด็จพระนเรศวรมหาราชของไทย

4. พระมหามัญมณี แห่งมณฑลพะเยา

• พระมหามัญมณี แห่งมณฑลพะเยา เป็นพระพุทธรูปสำริดทรงเครื่องแบบกษัตริย์ ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 3 เมตร เป็นที่ยอมรับกันว่า มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดองค์หนึ่ง “มหามัญ” แปลว่า “มหาปราษฎ์” หล่อขึ้นในราว พ.ศ. 688 โดยชาวขะไข่ ชนกลุ่มน้อยในรัฐอาระกัน ทางทิศตะวันตกสุดของพม่าติดกับประเทศอินเดีย ต่อมาเมื่อพระเจ้าปดุงกษัตริย์พม่ายกทัพไปตีเมืองขะไข่ได้ จึงโปรดให้ชะลอพระพุทธรูปองค์นี้มาประดิษฐานที่เมืองมณฑลพะเยา เมื่อ 200 ปีมาแล้ว มีตำนานเล่ากันว่า พระพุทธเจ้าทรงประทานลมหายใจให้พระมหามัญเป็นตัวแทนสืบทอดพระศาสนา ชาวพม่าจึงเชื่อกันว่า พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์นี้มีลมหายใจจริง จึงต้องมีพิธีล้างพระพักตร์ให้ทุกเช้า ซึ่งพิธีนี้ก็ยังคงดำรงอยู่มาตราบจนถึงปัจจุบัน

5. พระธาตุนิทรเขวน “ใจกัทธิโย”

• พระธาตุนิทรเขวน “ใจกัทธิโย” เมืองใจก่อ รัฐมอญ เชื่อกันว่าพระอินทร์เสด็จลงมาจากสรวงสวรรค์ เพื่อนำเอาพระธาตุมาแขวนไว้ให้ผู้มีบุญมากราบไหว้ ใครได้มาสักการะก็เท่ากับได้ไหว้พระธาตุเขตนแก้วจุฬามณีบนสวรรค์ และจะได้สั่งสมอานิสงส์ให้ไปเกิดร่วมยุคกับพระศรีอริยเมตตรัย และผู้ที่มีบุญก็จะสามารถมองเป็นองค์พระธาตุลอยอยู่อย่างชัดเจน พระธาตุนิทรเขวนตั้งอยู่บนหน้าผาสูงกว่า 1,200 เมตร สร้างตั้งไว้บนก้อนหิน สูงถึง 5.5 เมตร เส้นรอบวงของก้อนหินราว 17 เมตร มองดูคล้ายก้อนหินตั้งอยู่หมื่นหมื่นโกล้านจะตกลงมาเต็มที

ด้วยศรัทธาอันมีพุทธธรรมน้อมนำใจ ในกระเปาะเสื่อหรือกระเปาะสาดงค์ของชาวมอญ และพม่าแทบทุกคนจะต้องมีรูปสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างน้อย 3 สิ่ง เคลือบพลาสติกไว้สำหรับพกพาเป็นสิริมงคลอยู่เสมอ สิ่งแรกคือพระมหาเจดีย์ชเวดากอง ย่างกุ้ง พระมหามัญมณี มณฑลพะเยา และสามคือ พระธาตุนิทรเขวน “ใจกัทธิโย”

.....

อ้างอิง

1. <http://ca.reuters.com/article/topNews/idCATRE69K2HM20101021>
2. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน). นิทรรศการถาวร กลุ่มชาติพันธุ์ และ โบราณคดี (ชั้น 5)

แหล่งข้อมูลอื่น

คอมมอนส์ มีภาพและสื่ออื่น ๆ เกี่ยวกับ:

ประเทศพม่า

- ประเทศพม่า จากเว็บไซต์กระทรวงต่างประเทศ

วันที่ 21 กันยายน 2555

สถานที่ศึกษาดูงาน... โรงช้างเผือก , นมัสการพระลากะมุณี , พระพุทธรูปหยกขาว , และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ผลที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน

ในภาพรวมทั้งหมด คือ ทำให้เราได้เห็นสิ่งที่เป็นที่อัศจรรย์อย่างมาก เช่น ช้างเผือกซึ่งมีสีขาวนวลงดงามมาก และพระพุทธรูปหยกขาว ซึ่งสกัดมาจากก้อนหินอ่อนขาวทั้งก้อนทำให้ได้เห็นถึงความเพียรพยายามอดสาหะและความศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างมากทั้งๆที่หินนั้นมีน้ำหนักมากถึง 600 ตันก็ยังสามารถสกัดได้ และการเข้าชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เราได้เห็นถึงประวัติความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ยืนยาวนานของประเทศพม่าซึ่งเริ่มตั้งแต่สมัยก่อนเป็นเมืองขึ้น จนเป็นเมืองขึ้น และจนออกจากการตกอยู่ในอาณานิคมของต่างชาติ ทำให้เราได้เห็นถึงความเป็นนักต่อสู้ของพม่าที่อยากมีสิทธิและเสรีภาพเฉกเช่นนานาประเทศ

การนำประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

ทำให้เราได้มีการปรับตัวอยู่เสมอ เพราะ อาจมีสิ่งอื่นๆที่อยู่เหนือความคาดหมายเป็นอย่างมาก และได้เห็นถึงความเพียร ทำให้เรามีความเพียรพยายามในการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลคืออยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

ในการเข้าชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นั้น น่าจะมีเจ้าหน้าที่ของทางพิพิธภัณฑน์มาร่วมบรรยายภาพด้วย เพราะจะได้ความรู้ที่หลากหลายมากขึ้น

วันที่ 22 กันยายน 2555

สถานที่ศึกษาคูงาน...เมืองย่างกุ้ง , เมืองหงสาวดี , และพระธาตุนิทร์แขวน

ผลที่ได้รับจากการศึกษาคูงาน

ในการเดินทางวันที่ 2 นั้นผลที่ได้รับมืออย่างแรกและสำคัญที่สุดคือ ความสามัคคีของผู้ร่วมเดินทาง การคอยเป็นห่วงซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตลอดจนการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การตั้งมั่นสมาธิในการกราบไหว้องค์พระธาตุ ทำให้เรามีสมาธิในการทำงานมากขึ้น เพราะ การปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานนั้นทุกคนจะต้องมีสมาธิในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อที่จะให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ที่สุด

การนำประสบการณ์ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

เราสามารถนำเอาประสบการณ์จากการเดินทางขึ้นองค์พระธาตุนิทร์แขวนไปใช้ได้ เกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงานตลอดจนเพื่อนในที่ทำงานเดียวกันแต่ปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน และความอดทนในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่ง ได้มาจากที่เราได้เห็นคนแบกหามเสลี่ยง ซึ่งมีความเพียรและความอดทนในการปฏิบัติหน้าที่อยู่มาก

วันที่ 23 กันยายน 2555

สถานที่ศึกษาดูงาน...พระเจดีย์ชเวดคอง หรือ พระธาตุมูเตา , พระราชวังบุเรงนอง , พระพุทธไสยาสน์ชเวตาเลียง , เจดีย์ไจ้ปุ่น , และพระมหาเจดีย์ชเวดากอง

ผลที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน

ทำให้ได้เรียนรู้ถึงความศรัทธาที่มีต่อพระพุทธศาสนาในประชาชนชาวพม่าที่มีมายาวนาน และมีความเลื่อมใสศรัทธาอันแรงกล้าอย่างมาก สัมผัสได้จากความใหญ่โตอลังการของพระมหาเจดีย์ชเวดากอง ซึ่งเป็นพระเจดีย์ทองคำคู่บ้านคู่เมืองของพม่า ซึ่งเป็นเจดีย์ที่หล่อหุ้มจากทองคำ และแท่งบนยอดฉัตรประดับด้วยเพชร ทับทิม นิล บุษราคัม มรกต ซึ่งเป็นผลทำให้ได้เรียนรู้ว่ารัฐบาลของประเทศพม่าได้ให้ความสำคัญอย่างมากในด้านพระพุทธศาสนาในอันดับต้น

การนำประสบการณ์ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

สิ่งที่ทำให้สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่นั้น เห็นได้จากการสร้างพระราชวังบุเรงนองขึ้นมาใหม่เนื่องจากของเดิมนั้นได้ถูกเผาไปหมดแล้ว ทำให้ได้เห็นว่สิ่งที่เสียหายไปแล้วนั้นเราสามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ เช่นเดียวกับการปฏิบัติหน้าที่ถ้าทำไปแล้วไม่สำเร็จ เราต้องทำใหม่ได้โดยตั้งมั่นในความเพียรพยายาม

วันที่ 24 กันยายน 2555

สถานที่ศึกษาดูงาน...สักการะพระพุทธไสยาสน์เจ้าทัดจี หรือ พระนอนตาหวาน , เจดีย์โบตาทาว , เทพทันใจ
เจดีย์กะบาเอ , และชมตลาดเก่าแก่ ตลาด โบฉกององซาน หรือ ตลาดสก๊อต

ผลที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน

เห็นได้จากการเดินทางชมตลาดเก่าแก่ของพม่า ว่า ย่านการค้าที่เป็นปัจจัยหลักทางเศรษฐกิจนั้นน่าจะมีเงินเดินสะพัดในแต่ละที่มากเป็นอันดับต้นๆเหมือนกัน และชื่อของตลาดก็มีความหมายทางประวัติศาสตร์ของพม่า โดยตลาดแห่งนี้มีชาวสก๊อตเป็นผู้สร้างขึ้นมา จึงเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เช่นกัน

การนำประสบการณ์ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

ทำให้เราเป็นคนช่างสังเกตและใฝ่เรียนรู้มากขึ้น ในการสังเกตว่าตลาดทำไมต้องชื่อสก๊อตทั้งๆที่อยู่ในประเทศพม่า การปฏิบัติหน้าที่ก็เช่นกันต้องหมั่นสังเกตและหาความรู้เกี่ยวกับสาระต่างๆในการปฏิบัติหน้าที่

ผลที่ได้รับจากการศึกษาคุณงาม โดยรวม

1. ทำให้เพิ่มพูนประสบการณ์ เพื่อใช้ในการทำงาน
2. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงานที่ไม่เคยทำงานร่วมกัน
3. ได้เรียนรู้ถึงการปกครองของพม่าว่ามีระบบการจัดการที่เข้มงวดมากไม่มีใครกล้าทำผิดกฎหมาย เพราะ บทลงโทษร้ายแรง
4. ทำให้เห็นถึงความขยัน อดทน ในการทำงานของชาวพม่า เช่น คนงานที่แบกเสลี่ยงนำนักท่องเที่ยวขึ้นยอดเขา
5. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ดำรงในการเข้าศาสนสถานต่างๆของพม่า เช่น การถอดรองเท้าแล้วเดินเข้าไปในบริเวณวัดทุกแห่ง
6. ความเชื่อมั่นและศรัทธาในศาสนาพุทธของชาวพม่า เป็นการแสดงออกที่มีความศรัทธาอย่างแรงกล้า จากการสร้างวัดและทะนุบำรุงศาสนสถานที่สวยงาม
7. การให้บริการใน โรงแรมที่พักและร้านอาหาร มีการบริการที่ดีมากๆ
8. การปฏิบัติตัวของชาวพม่าบนท้องถนนยังขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ก่อให้เกิดอันตรายได้

การนำประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

1. สามารถนำประสบการณ์ที่ได้มาปรับใช้กับการทำงานที่เกี่ยวกับการให้บริการที่ดีจะทำให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกประทับใจ
2. จะต้องมีความมานะอดทนในการปฏิบัติงาน และมีใจรักในงานที่ทำ
3. เอาใจใส่กับเนื้องานที่เราปฏิบัติหน้าที่อยู่ให้ชัดเจน ถูกต้อง แม่นยำ และตรงต่อเวลา
4. นำมาใช้กับเพื่อนร่วมงาน คุณแล เอาใจใส่เพื่อนร่วมงานอย่างจริงใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น
5. นำหลักความสามัคคีมาใช้ในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

1. อยากให้มีการศึกษาดูงานในต่างประเทศต่อไป เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการ และลูกจ้าง
2. ควรมีเงินติดกระเป๋าให้กับคณะที่เดินทางไปบ้างจะได้แบ่งเบาภาระที่จะเกิดขึ้น
3. การจัดการศึกษาดูงานครั้งต่อไปขอให้มีการสลับสับเปลี่ยนกันไ้ระหว่างผู้ที่เดินทางไปไม่ต้องการไปประเทศนั้นๆได้

ภาคผนวก

โครงการศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ระหว่างวันที่ 21-24 กันยายน 2555

รายชื่อคณะศึกษาดูงานที่สหภาพพม่า

1	นางสาวอังฉราจวี นิ่มศิริ	สำนักประชาสัมพันธ์
2	นางนุฎฐิณีห์ ชัยสุวรรณ	สำนักประชาสัมพันธ์
3	นางณัฐชนก นิคมคณารักษ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
4	นางรัตนภรณ์ อักษรพันธ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
5	นางสาวสุนันท์ พงษ์วิเชียร	สำนักวิชาการ
6	นางณิชพรรณ สงวนทองคำ	สำนักวิชาการ
7	นางพรปวีณ์ พันธุ์ภาพสินธุ์	สำนักสารสนเทศ
8	นางสาวชญัญภัค เนื่องโคตะ	สำนักสารสนเทศ
9	นางภัทรพร หงสกุล	สำนักการประชุม
10	นางบุญตา โหมคปราการ	สำนักการประชุม
11	นางสาวณัฐฐาพร ทองศรี	สำนักกฎหมาย
12	นางกัญญาภัค จันทมา	สำนักกฎหมาย
13	นางสาวจันทนา สักคานูวัฒนวงศ์	สำนักพัฒนาบุคลากร
14	นางสาวจันทนา คำกัมพล	สำนักพัฒนาบุคลากร
15	นายขจรศักดิ์ สมศรี	สำนักการคลังและงบประมาณ
16	นายชิดชอบ โพธิศัพท์สุข	สำนักการคลังและงบประมาณ

17	นายอาคม โคมเจลา	สำนักงานคลังและงบประมาณ
18	นายจิรภัทร แสงเงิน	สำนักงานคลังและงบประมาณ
19	นายประกอบ แก้วอาจ	สำนักงานคลังและงบประมาณ
20	นายนริศ ปินตะคุปต์	สำนักงานคลังและงบประมาณ
21	นายพุลักษณ์ ส่วนลา	สำนักงานคลังและงบประมาณ
22	นายณรงค์ หลังสัน	สำนักประชาสัมพันธ์
23	นางหนึ่งฤทัย ภู่วุฒิสิทธิ์	สำนักประชาสัมพันธ์
24	นายสงวน จันทร์ประทีภย์	สำนักรักษาความปลอดภัย
25	นายนิคม อินทขันตี	สำนักรักษาความปลอดภัย
26	นายมานะศักดิ์ สว่างวงษ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
27	นายสมบูรณ์ โกเกรือ	สำนักรักษาความปลอดภัย
28	นายธงชัย ส่งกิตติโรจน์	สำนักรักษาความปลอดภัย
29	นายประชุม เมืองโพธิ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
30	นางสุชีรา เพิ่มลาภ	สำนักรักษาความปลอดภัย
31	นางสาวพัทธ์สรณ์ บุญมีธนาพงศ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
32	นางสุนทรี ทองเล็ก	สำนักรักษาความปลอดภัย
33	นางกุลภัทรา เลหาบุตร	สำนักรักษาความปลอดภัย
34	นางสาวพรปณิต คีเยี่ยม	สำนักรักษาความปลอดภัย
35	นายสุรินทร์ อสุณี ณ อุรุยา	สำนักรักษาความปลอดภัย

36	นายสมชาย ผูกประคิษฐ์	สำนักรักษาความปลอดภัย
37	นายสิทธิชัย อ่อนสี	สำนักรักษาความปลอดภัย
38	นางพิมพ์วัลลภ อำนวยชัย	สำนักการพิมพ์
39	นางรุ่งระพี คงเลิศ	สำนักการพิมพ์
40	นายสามารถ กองโสม	สำนักการพิมพ์
41	นายพฤษดิ์ เขียวอ่อน	สำนักการพิมพ์
42	นายธนเดช ยอดคำเนินชนน	สำนักการพิมพ์
43	นายเสงี่ยม เป็งมา	สำนักการพิมพ์
44	นายเมธี ไบเกษม	สำนักการพิมพ์
45	นายวิมพ์วาจิด เผ่าพิมพ์า	สำนักการพิมพ์
46	นายสุวัฒน์ ดีเยี่ยม	สำนักการพิมพ์

คณะผู้จัดทำรายงาน

1	นางหนึ่งฤทัย ภู่อุสิทธิ์	หัวหน้ากลุ่ม
2	นายนิคม อินทขันตี	รองหัวหน้า
3	นางสุชิรา เพิ่มลาภ	เลขานุการ
4	นายวิมพ์วาฑิต เค้าพิมพา	คณะทำงาน
5	นายเสงี่ยม เป็งมา	คณะทำงาน
6	นายนริศ ปินตะคุปต์	ประสานงาน

รูปภาพการศึกษาดูงาน

โรงช้างเผือก

พระพุทธรูปหยกขาว

ตลาดโบ๊บกองซาน หรือ ตลาดสก๊อต

พระราชวังมฤงค

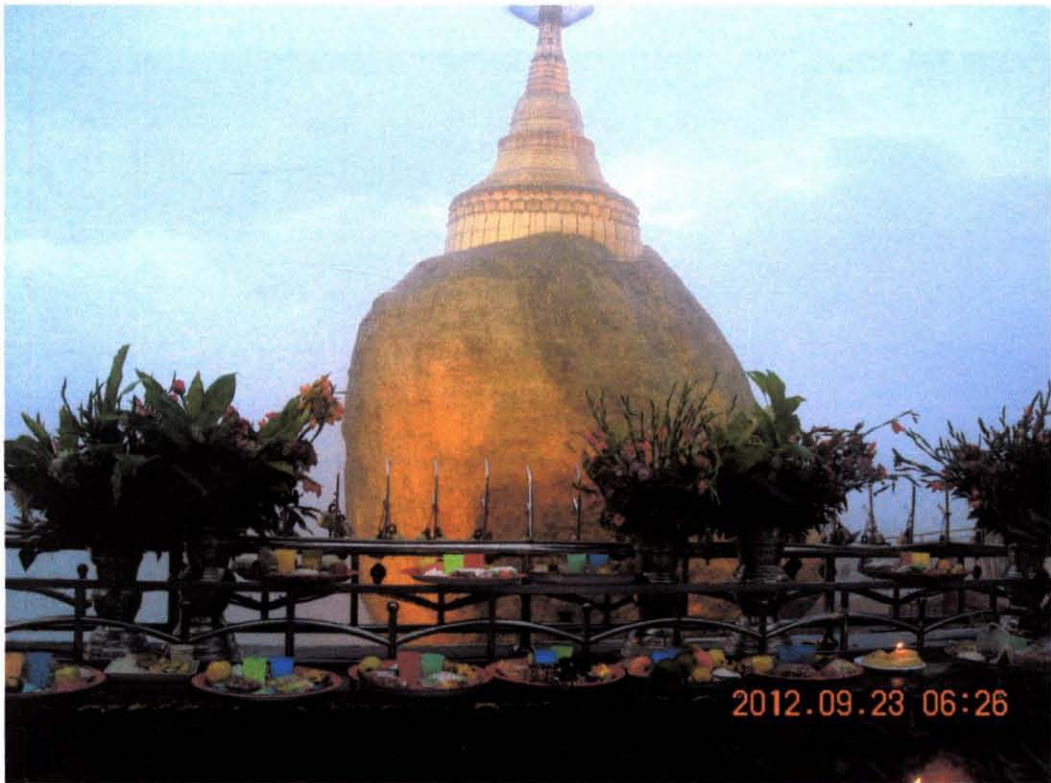
พระเจดีย์ชเวดากอง หรือ พระธาตุมูเตา

การเดินทางขึ้นพระธาตุอินทร์แขวน

พระมหาเจดีย์ชเวดากอง

เทพทันใจ

พระพุทธไสยาสน์เจ้าทัตติ หรือ พระนอนตาหวาน

ใจกลางเมืองย่างกุ้ง

วัดพระบารมี

ร่วมถ่ายภาพก่อนเดินทางกลับ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส 05181

สผ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน
33 ราษฎร. ลูกจ้างประจำ...
7.3 โครงการศึกษาดูงาน ณ
328.32 สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
2555 ระหว่างวันศุกร์ที่ 21 กันยายน...

